

Beágyazott és Ambiens Rendszerek Laboratórium

BMEVIMIA350

Mérési feladatok az 1., 2. és 3. mérési alkalomhoz

A mérés tárgya: FPGA áramkörök és tervezési rendszereik megismerése

A mérések során egy egyszerű tervezési feladat lépésein keresztül bemutatásra kerül egy korszerű integrált fejlesztőrendszer, amely a programozható logikai eszközök tervezését a specifikációtól a megvalósított terv ellenőrzéséig minden lépésben támogatja.

A tervezés során a **Verilog HDL** hardverleíró nyelven történő tervezési és specifikációs technológiát alkalmazzuk. Az egyes funkciók, műveleti egységek leírásakor törekszünk a **magas szintű**, szintézis orientált leírásra, de amennyiben az áttekinthetőség megkívánja, alkalmazzuk a strukturális leírást is, a szükséges modulok, **hierarchikus egységek** kapcsolatainak specifikálására.

A megvalósítandó feladat: Számológép tervezése

A tervezési feladat egy egyszerű számológép megtervezése, amely a laboratóriumban rendelkezésre álló fejlesztőeszközön realizálható. A számológép a 4 alapművelet végrehajtására képes, ezeket a műveleteket 4 bites bemeneti adatokon hajtja végre. Az eredmények megjelenítése a fejlesztő kártya kijelzőin történik.

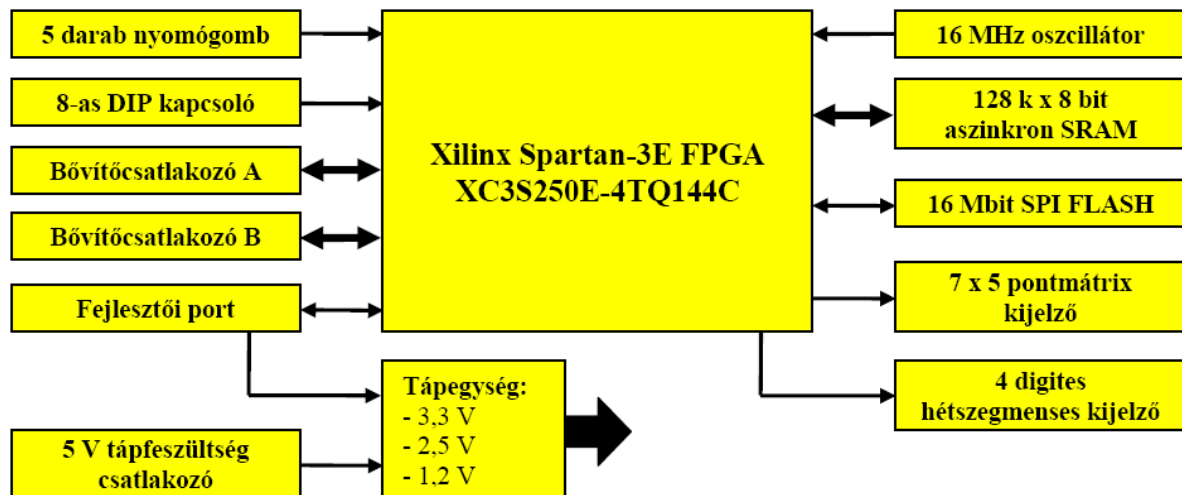
Az egység tervezése során **több egyszerűbb verzió** megvalósítását is elvégezzük, ami segít a teljes technológiai folyamat lépéseinek és a fejlesztőkártya tulajdonságainak készség szintű megismerésében. *Mérési jegyzőkönyvet csak a 3. mérés végén kell leadni, amely az utolsó két tervezési feladatot dokumentálja.*

A számológép általános specifikációja a következő:

- ◆ Bemeneti adatok:
 - 4 bites operandusok, beállításuk a fejlesztőkártya kapcsolóval történik
 - A bemeneti adatok pozitív egészként értelmezettek
- ◆ Műveletek:
 - Összeadás
 - Kivonás
 - Szorzás
 - Osztás
- ◆ Műveletek kijelölése a kártyán található nyomógombokkal történik
- ◆ Eredmény megjelenítése
 - LED diódákon, közvetlenül
 - 7 szegmenses kijelzőn

A LOGSYS kártya ismertetése

A LOGSYS Spartan-3E FPGA kártya egy egyszerű felépítésű, elsősorban kezdő felhasználók számára készült FPGA kártya. A kártya blokkvázlata az alábbi ábrán látható.

1. ábra: A Logsys kártya felépítése

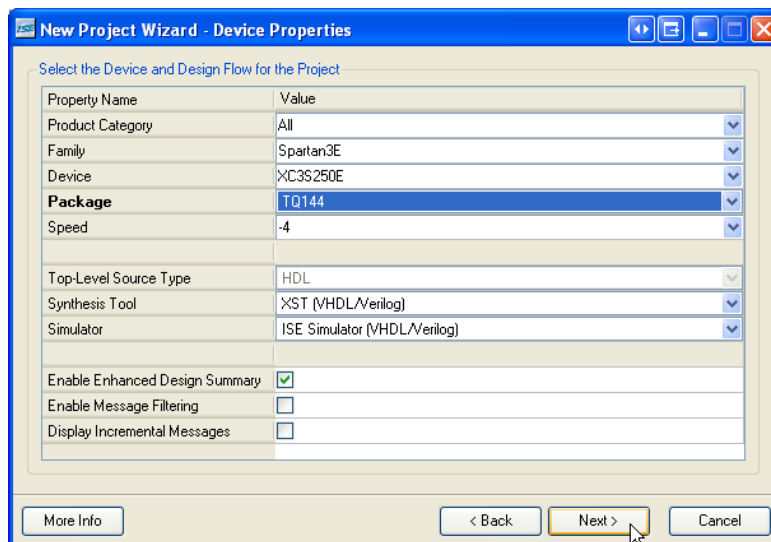
A kártya részletes leírása az alábbi helyen érhető el:

http://logsys.mit.bme.hu/download/LOGSYS_SP3E_FPGA_Board.pdf

A LOGSYS honlapja:

<http://logsys.mit.bme.hu/>

Fontos! Az projekteket mindig az alábbi beállításokkal fordítsuk:

A felhasznált perifériák

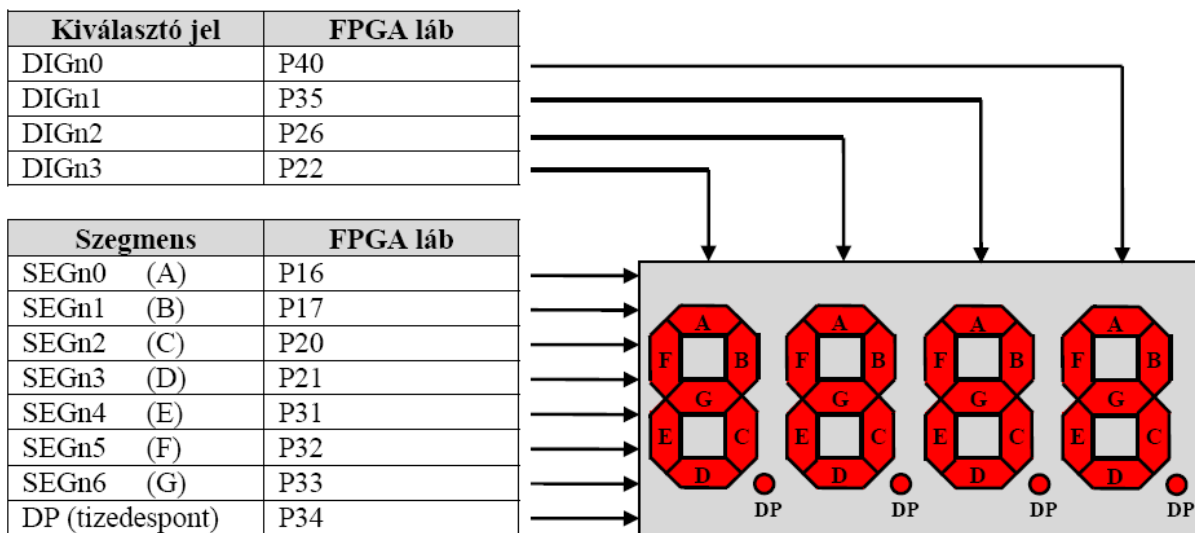
LEDek:

A LOGSYS Spartan-3E FPGA kártyán található 8 darab LED bekötését az alábbi táblázat mutatja. A LED-ek LD0-tól LD7-ig vannak számozva, a bal szélső LED az LD7, a jobb szélső LED az LD0. A LED-ek vezérlő jelei aktív magas szintűek.

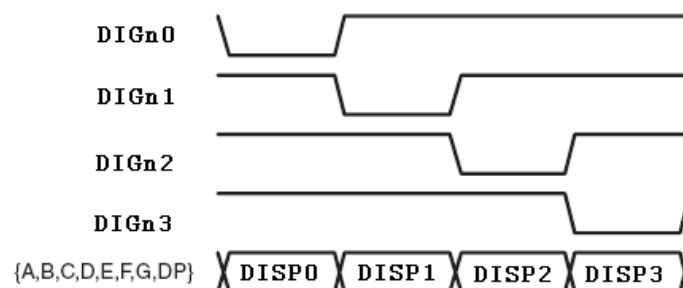
LED	LD7	LD6	LD5	LD4	LD3	LD2	LD1	LD0
FPGA láb	P43	P50	P51	P52	P53	P54	P58	P59

Hétszégmenses kijelző:

A LOGSYS Spartan-3E FPGA kártyán található 4 digités hétszégmenses kijelző bekötését a az alábbi ábra mutatja. A karakterek DIG0-tól DIG3-ig vannak számozva, a bal szélső karakter a DIG3, a jobb szélső karakter a DIG0. A hétszégmenses kijelző **minden vezérlő jele aktív alacsony szintű**. **A szegmens jelek és a pontmátrix kijelző sor jelei közösek**.

Mivel az egyes digitek szegmensvezérlő jelei közösítve vannak, így több digités kijelzés csak idő-multiplexálás segítségével valósítható meg.

Először, a jobb oldali digitre írunk ki. A DIGn0 jel **aktív alacsony** kiválasztásával (DIGn0 = 0, DIGn1=DIGn2=DIGn3= 1), a szegmensvezérlő vonalakra (A-G) az első digiten megjelenítendő számnak megfelelő vezérlést adjuk. (Például „0”-ás számjegy kirajzolásához, a szegmensvezérlő jelek az alábbiak: A=B=C=D=E=F =0, G=1).

Ezután a második digitet választjuk ki (DIGn0 = 1, DIGn1=0, DIGn2= DIGn3= 1), miközben az ennek megfelelő szegmensvezérlést biztosítjuk.

A négy digitet a fenti módon egymás után ciklikusan választjuk ki. Amennyiben a kiválasztás frekvenciája nagyobb mint a szem tehetetlensége, úgy a ciklusokat nem érzékeljük, a kijelzés folyamatosnak tűnik. Ehhez a vezérlésnek ~500 Hz-nél nagyobb frekvenciával kell járnia. (A multiplexálás frekvenciájának az áramkör szab határt, ami ~10kHz.)

DIP kapcsoló:

A LOGSYS Spartan-3E FPGA kártyán található 8-as DIP kapcsoló bekötését az alábbi táblázat mutatja. A kapcsolók 0-tól 7-ig vannak számozva, a bal szélső kapcsoló sorszáma a 7, a jobb szélső kapcsoló sorszáma a 0. Az adott FPGA láb a kapcsoló alsó állásában logikai alacsony szintű, a kapcsoló felső állásában pedig logikai magas szintű lesz.

Kapcsoló	7	6	5	4	3	2	1	0
FPGA láb	P47	P48	P69	P78	P84	P89	P95	P101

Nyomógombok:

A LOGSYS Spartan-3E FPGA kártyán található 5 darab nyomógomb bekötését az alábbi táblázat mutatja. A nyomógombok jelölése balról jobbra rendre BTN3-BTN0 és RST. Az adott FPGA lábra logikai magas szint kerül a nyomógomb megnyomása esetén. Az RST gomb elsősorban az alaphelyzetbe állításra szolgál, de tetszőlegesen is felhasználható.

Nyomógomb	BTN3	BTN2	BTN1	BTN0	RST
FPGA láb	P12	P24	P36	P38	P41

Órajel források:

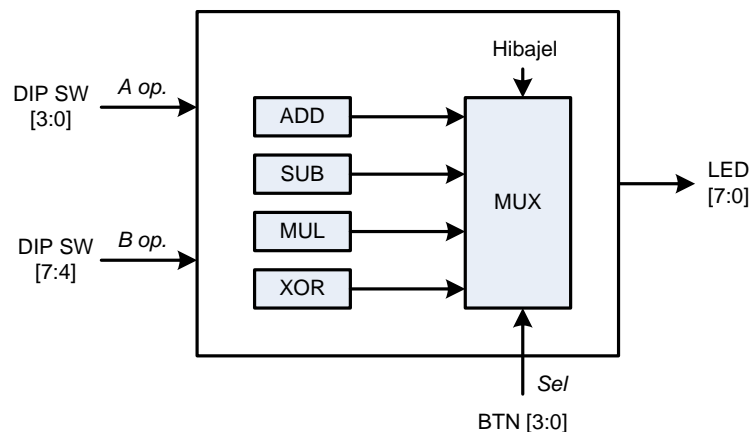
Az FPGA a kártyán lévő 16 MHz-es oszcillátortól és a **fejlesztői port CLK** (P129) vonaláról kaphat órajelet. A fejlesztés során célszerű a fejlesztői port órajelet használni, amely frekvenciája változtatható. Az órajel források bekötését az alábbi táblázat mutatja.

Órajel forrás	FPGA láb
16MHz-es oszcillátor	P56
Fejlesztői port CLK vonala	P129

Tervezési feladatok

1. Tervezési feladat: CALC_1 nevű egység:

Miután a bemenetei operandusokat a kapcsolókon beállítottuk, a kiválasztott művelet típusának megfelelő nyomógomb megnyomása után az eredményt *közvetlen bináris formában a 8 db LED* diódán jelenítjük meg. Az egyes műveletek: Összeadás, kivonás, szorzás, **kizáró vagy** (XOR). Az esetleges *hibás eredményt* az összes LED bekapcsolásával jelezzük. Hibának számít a kivonás negatív eredménye.

Megjegyzés: Mind a négy alpművelet a többféleképpen megvalósítható a digitális technikában tanultak szerint:

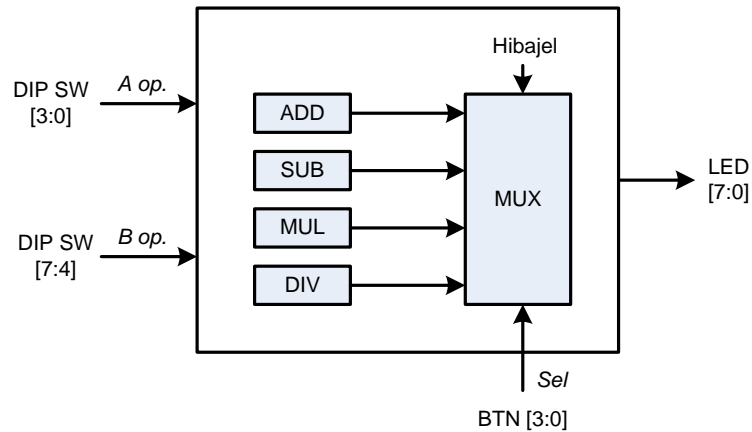
1. Egy triviális megoldás lenne (amit most nem használunk), hogy 4 db **műveleti táblázatot** definiálunk, amiket memóriák valósítanak meg. Bár a 2 db 4 bites operandus miatt a táblázat csak 256 adatot tartalmazna, ezt a megoldást elvetjük.
2. Az egyes műveletek elemei, **bitszintű algoritmusai** alapján is felépíthetők az egységek, azonban bizonyos esetekben a fejlesztőrendszer a kapuszentű leírásból már nem képes felismerni a valódi műveletet, ezért nem képes az eszközben esetleg erre rendelkezésre álló speciális, beépített erőforrásokat felhasználni.
3. Ezt elkerülendő, törekedjünk a **magas szintű műveleti operátorok** használatára, ahol pedig a logikai hálózatot generáló szintézer támogatása nem áll rendelkezésre, (például a későbbiekben megvalósításra kerülő osztás művelete) ott a probléma végiggondolásával, egy jó minőségű megoldás megtervezésével oldjuk meg a feladatot.

Feladat: Az elkészített CALC_1 számológép forráskódját *szimulációval* ellenőrizzük. Amennyiben az eredmények helyesek, fordítsuk le, generáljuk a konfigurációs adatokat és *ellenőrizzük a működést* a mérőpanelen.

Fontos! Az összes tervezett rendszer minden modulja **globálisan szinkron** legyen. (Minden always block **ugyanannak** az órajelnek a felfutó élét használja.) A szekvenciális modulok tartalmazzanak egy **közös reset** jelet is.

2. Tervezési feladat: CALC_2 nevű egység:

Módosítsuk a CALC_1 nevű egységet úgy, hogy az alábbi műveleteket támogassa: Összeadás, kivonás, szorzás, **osztás**. Bővítsük a hibakezelő egységet, hogy figyelje a nullával történő osztást is.

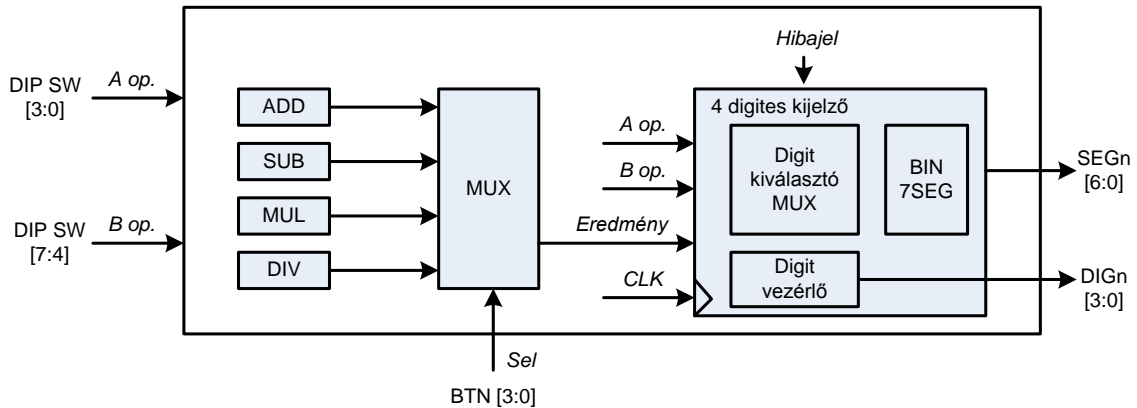

A bináris osztás több módon is megvalósítható:

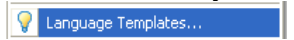
1. Felépíthetünk egy valódi **kombinációs** osztó hálózatot, „papír ceruza módszerrel”.
2. Mivel csak 4 bites számokról van szó, létrehozhatunk egy nagy „case” szerkezetet amely tartalmazza az eredményt.
3. Készíthetünk egy **szekvenciális** megvalósítást is. (Osztandóból ciklikusan kivonjuk az osztót, amíg az osztandó nagyobb mint az osztó; miközben számoljuk a ciklusokat. A hányados egyenlő a ciklus számmal.)

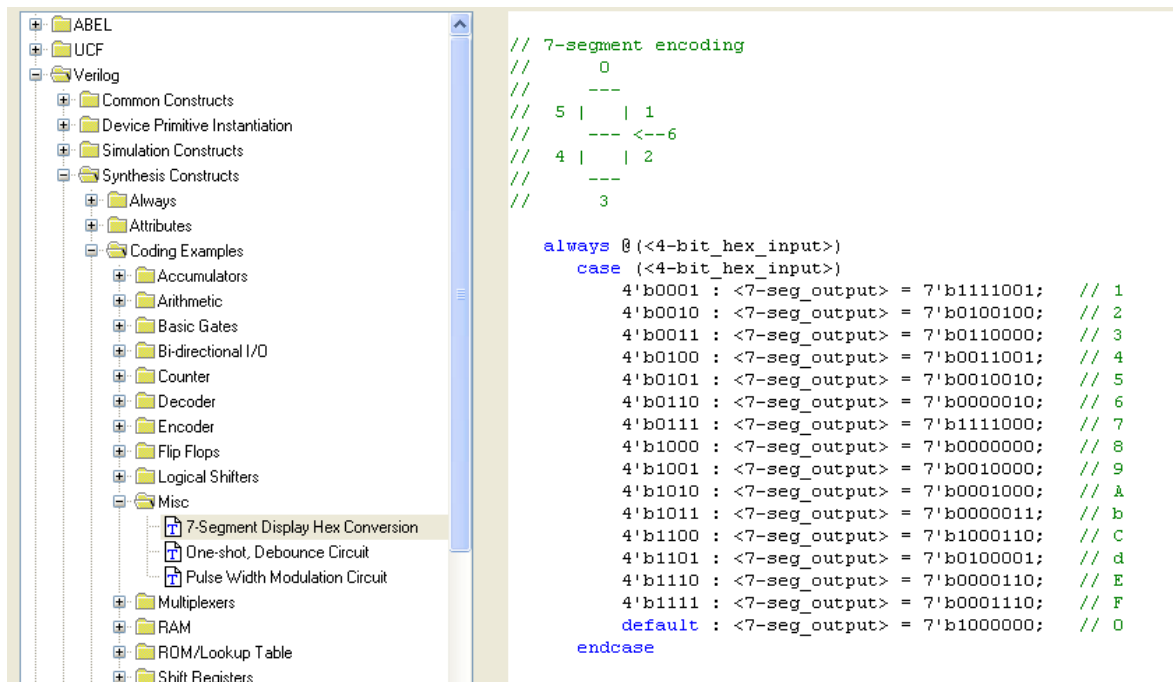
3. Tervezési feladat: CALC_3 nevű egység:

Az elkészített CALC_2 a technikai specifikációt teljesíti, de használata, az eredmények leolvasása kényelmetlen. Egészítsük ki a számológépet *numerikus kijelzéssel*.

Készítsük el azt a kijelző egységet, amely a 4 digiten balról jobbra haladva egy-egy digiten kijelzi a két bemeneti operandust és az utolsó két digiten pedig az eredmény értékét. A kijelzés úgy működjön, hogy amíg valamelyik műveleti gombot nem nyomtuk meg, az eredmény digitek *maradjanak sötétek*. A 7 szegmenses kijelző a bináris értékeket **hexadecimális** formában jelenítse meg. A hibás vagy nem értelmezhető eredmény esetén az utolsó két digít az „EE” hibajelzést tartalmazza.

A Bináris – 7 szegmenses kijelző átkódoló modul (*BIN7SEG*) elérhető a fejlesztői környezetben is. Elérése: **Edit Menu > Language Templates...** **Verilog > Synthesis Constructs > Coding Examples > Misc > 7-Segment Display Hex.**


```
// 7-segment encoding
//      0
//      ---
// 5 |   | 1
//   --- <---6
// 4 |   | 2
//   ---
//      3

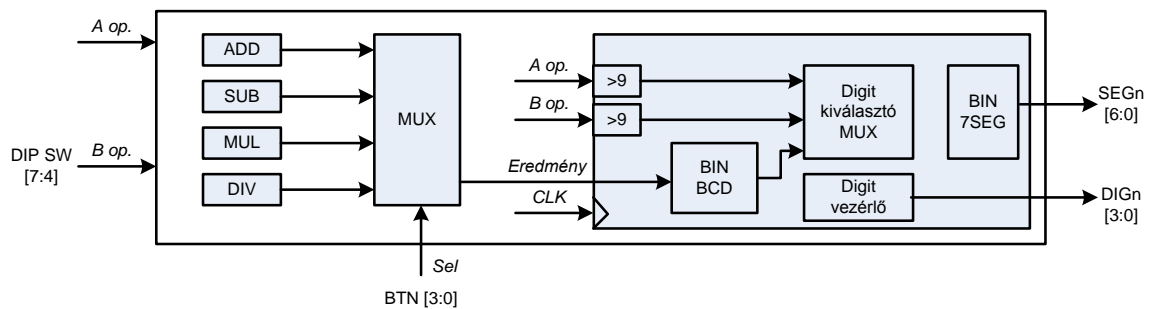
always @ (<4-bit_hex_input>)
  case (<4-bit_hex_input>)
    4'b0001 : <7-seg_output> = 7'b1111001; // 1
    4'b0010 : <7-seg_output> = 7'b0100100; // 2
    4'b0011 : <7-seg_output> = 7'b0110000; // 3
    4'b0100 : <7-seg_output> = 7'b0011001; // 4
    4'b0101 : <7-seg_output> = 7'b0010010; // 5
    4'b0110 : <7-seg_output> = 7'b0000010; // 6
    4'b0111 : <7-seg_output> = 7'b1111000; // 7
    4'b1000 : <7-seg_output> = 7'b0000000; // 8
    4'b1001 : <7-seg_output> = 7'b0010000; // 9
    4'b1010 : <7-seg_output> = 7'b0001000; // A
    4'b1011 : <7-seg_output> = 7'b0000011; // b
    4'b1100 : <7-seg_output> = 7'b1000110; // C
    4'b1101 : <7-seg_output> = 7'b0100001; // d
    4'b1110 : <7-seg_output> = 7'b0000110; // E
    4'b1111 : <7-seg_output> = 7'b0001110; // F
    default : <7-seg_output> = 7'b1000000; // 0
  endcase
```

4. Tervezési feladat: CALC_4 nevű egység:

A CALC_3 egység szolgáltatása mérnöki szemmel már egészen kielégítő, azonban átlagos felhasználó számára esetleg zavaró a hexadecimális eredmény. Alakítsuk át a rendszert, úgy, hogy a bemeneti adatok is és az eredmények is **tízes számrendszerben** jelenjenek meg.

Ennek érdekében a CALC_4 számológép a bemenetein beállított kapcsolóállásokból csak a 0 ... 9 tartományba eső értékeket fogadja el és jeleníti meg, az ennél nagyobb (de beállítható) értékekre a bemeneti adatok kijelzője egy „E” hibajelzést ad. Az így korlátozott bemeneti adattartomány esetén, az eredmény minden művelet esetén kisebb, mint decimális 100, tehát 2 decimális digiten ábrázolható.

A CALC_4 számológép tartalmazzon egy bináris-BCD kódkonvertert, ami lehetővé teszi, hogy a 2 utolsó eredmény digit értelmezése a szokásos decimális számrendszernek feleljen meg.

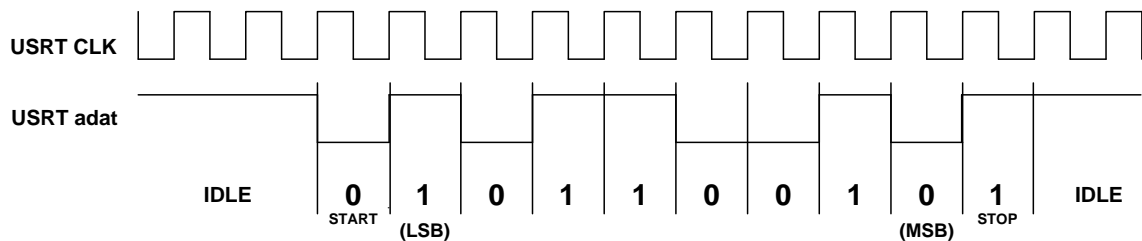
Megjegyzés: A bináris-BCD és a BCD-bináris kódkonverziók nem egyszerű műveletek. Az osztáshoz hasonlóan a szintézer a feladatra nem ad automatikus megoldást.

5. Tervezési feladat: CALC_5 nevű egység:

A CALC_5 egység az eddigiekben megtervezett egység jelentősebb módosítása az alábbiak szerint:

- A bemeneti operandusokat és a végrehajtandó műveletet a nyomógombok és kapcsolók helyett egy USRT interfészen keresztül kapja az egység. Mindkét operandus legfeljebb 2 decimális számjegyet tartalmazhat. A terminal programban megadott értékeket egy ENTER validálja. Azaz egy bemeneti szekvencia: 1-2 digités decimális szám; ENTER; műveleti kód; ENTER; 1-2 digités decimális szám. ESC megnyomására az USRT vevő alaphelyzetbe áll, és újra az első operandust várja.
- Az eredmény megjelenítése a 4 darab 7-segmenses kijelzőn történik, decimális formátumban. Az első érvényes bemeneti kombináció érkezéséig csak a 8. szegmens (pont) világítson. Normál működés során érvényes végeredmény esetén a 4 digit az eredményt mutassa, újabb operandus-műveleti kód fogadása alatt viszont újfent csak a 4 pont legyen bekapcsolva.

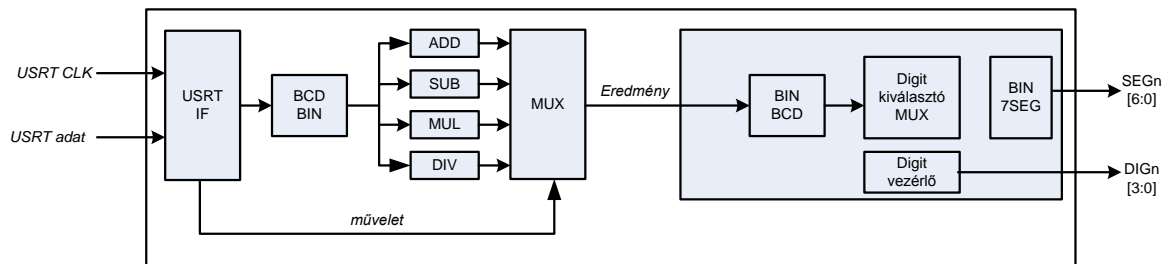
Az USRT vevő egység szabványos keretformátum vételére legyen képes az alábbi beállításokkal: 8 adatbit, nincs paritás, 1 stop bit. Az adó (LOGSYS kábel) az adatokat az USRT órajel felfutó élére küldi, így vevő oldalon a lefutó él környékén történő mintavételezés megfelelő. A rendszer többi moduljához hasonlóan az USRT vevő esetében is elvárás a teljesen szinkron rendszer tervezése, azaz az USRT órajel lefutó élét a rendszer órajel segítségével kell detektálni, az közvetlenül nem köthető FF-ok órajel bemenetére! Egy keret átvitelét az alábbi időzítési diagram szemlélteti (egy keretben egy ASCII karakter átvitele történik):

A szükséges ASCII karakterek kódjai:

billentyű	ASCII kód
0 – 9	0x30 – 0x39
+	0x2B
-	0x2D
*	0x2A
/	0x2F
ENTER	LOGSYS GUI beállítás függő: \r: 0x0D (kocsi vissza) \n: 0x0A (új sor) \r \n: 0x0D, majd 0x0A
ESC	0x1B

A megvalósítandó rendszer blokkvázlata tehát:

USRT lábkiosztás:

- USRT CLK: LOGSYS kábel CLK (P129)
- USRT RX (bemeneti adat): LOGSYS kábel MOSI (P120)
- USRT TX (kimeneti adat, fix logikai 1): LOGSYS kábel MISO (P143)

Ellenőrző kérdések:

1. Milyen előnyei vannak a hardver leíró nyelv használatának?
2. Mit jelent a hierarchikus tervezés, mire ügyeljünk a kapcsolatok specifikálásakor?
3. Mi a különbség a strukturális és a viselkedési leírás között?
4. Mit jelent a nem blokkoló értékadás?
5. Specifikáljon egy 4 bites pozitív élvezérelt regisztert aszinkron aktív magas RST-el!
6. Mi az időmultiplex vezérlés lényege?
7. Milyen erőforrások találhatóak az FPGA-kban?
8. Mit jellemzi az SRAM technológiájú FPGA-kat?